

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 216

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 aprilie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 230 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	2-3			
Decizia nr. 233 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000	3-5			
Decizia nr. 234 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 6 ¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 78, art. 257, art. 304, art. 320 alin. 2 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală	5-7			
Decizia nr. 346 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat	8-9			
Decizia nr. 347 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății	9-10			
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		353.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 206/1995 privind reorganizarea Institutului Național de Informații în Academia Națională de Informații, în subordinea Serviciului Român de Informații.....	11-12
		374.	— Hotărâre privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unui consiliu local și a unor primari	12
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		547.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002	13-15
			ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
		7.	— Hotărâre pentru desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale județene, în birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și în Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European în anul 2009	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 230**

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Boiciuk în Dosarul nr. 3.683/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece la nivel constituțional nu se prevede o cerință referitoare la o anume procedură de participare a procurorului în ședința de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.683/100/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism**, excepție ridicată de Vasile Boiciuk în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 124 alin. (2), art. 129, art. 131 alin. (1) și (2) și art. 132 alin. (1), deoarece procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu ar trebui să participe la judecată, direcția nefiind un parchet legal constituit pe lângă instanțele judecătorești, ci o structură specializată paralelă fără atribuții specifice secției judiciare.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind conforme cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „Procurorii parchetelor de pe lângă instanțele competente participă la judecarea oricărei cereri adresate instanțelor de judecată în cauzele de competența direcției, precum și la judecarea în fond și în căile de atac, în cauzele în care Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a sesizat instanțele de judecată, punând concluzii și exercitând căile legale de atac, *cu excepția cazurilor în care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism încunoștințează parchetul de pe lângă instanța competentă și instanța că vor participa în mod direct.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției consideră că prin dispozițiile legale criticate sunt afectate prevederile constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, la exercitarea căilor de atac în condițiile legii, la rolul Ministerului Public în activitatea judiciară și la principiile pe baza cărora își desfășoară activitatea procurorii. Aceasta deoarece prin art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004, în anumite situații și în pofida absenței unei secții judiciare specializate se permite procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism să participe la judecarea oricăror cereri adresate instanțelor de judecată în cauzele de competența direcției, precum și la judecarea în fond și în căile de atac.

Așa fiind, Curtea constată că este neîntemeiată critica referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, deoarece acesta vizează egalitatea în drepturi în fața legii a cetățenilor, și nu a procurorilor ca reprezentanți ai Ministerului Public, calitate în care nu pot fi purtători de drepturi subiective proprii. Împrejurarea că la ședința de judecată participă un

procuror din cadrul parchetului corespunzător instanței competente ori un procuror din cadrul direcției nu este de natură să afecteze în vreun fel egalitatea justițiabililor în fața legii, deoarece, indiferent de structura căreia îi aparține, reprezentantul Ministerului Public are același rol constituțional în activitatea judiciară, de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, precum și al drepturilor și libertăților cetățenilor.

De asemenea, este neîntemeiată și critica privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 131 și art. 132, prin faptul că direcția a fost concepută ca o structură cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție. Astfel, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii”, condiții care au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Faptul că în art. 2 alin. (3) din lege s-a prevăzut o astfel de competență nu justifică susținerea că textul de lege este neconstituțional. Dimpotrivă, având în vedere și prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, se poate constata că dispoziția legală criticată nu constituie altceva decât o reflectare a principiilor constituționale menționate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Vasile Boiciuk în Dosarul nr. 3.683/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu

începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000, excepție ridicată de Ana Florea Bulzan în Dosarul nr. 757/35/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 757/35/2008, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000, excepție ridicată de Ana Florea Bulzan.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul criticat contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece consideră inechitabil ca o persoană care se încadrează în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea de aprobare nr. 189/2000, să nu poată beneficia de drepturile bănești acordate de acest act normativ numai pentru că, dintr-un motiv sau altul, nu s-a putut încadra în dispozițiile art. 7 alin. (4), care prevăd că împotriva hotărârii Comisiei pentru aplicarea Legii nr. 189/2000 persoana interesată poate face contestație la curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 533 din 8 noiembrie 2000, cu modificările ulterioare. Textul de lege are următorul conținut: „*Împotriva hotărârii persoana interesată poate face contestație la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990. Hotărârea Curții de apel este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 20 și art. 21 alin. (3), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 este un act normativ cu caracter reparatoriu, care prevede acordarea unor drepturi cetățenilor români persecutați pe motive etnice de regimurile instaurate în România în perioada 6 septembrie 1940—6 martie 1945. Articolul 1 din ordonanță stabilește categoriile de cetățeni care beneficiază de prevederile acestui act normativ, în raport cu modalitățile și condițiile în care au fost persecutați. Stabilirea drepturilor ce se acordă cu caracter reparatoriu și a persoanelor beneficiare ține de opțiunea liberă a legiuitorului, cu condiția să nu instituie tratament juridic diferit pentru persoane care se află în situații identice. Astfel, măsurile reparatorii izvorăsc din voința legiuitorului și au întinderea pe care acesta o stabilește prin lege, fără ca astfel să se încalce vreo prevedere constituțională.

În consecință, Curtea reține că prin reglementarea cuprinsă în art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 referitoare la procedura contestației împotriva hotărârii pronunțate de comisia pentru stabilirea și plata drepturilor prevăzute în ordonanță, înființată în cadrul fiecărei case județene de pensii, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal special, aplicabil tuturor persoanelor interesate, cărora li se recunoaște accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești competente în termenul legal.

În această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Dincolo de aceste aspecte de principiu, Curtea constată că termenul de 30 de zile prevăzut de norma criticată este un termen rezonabil, care asigură condițiile optime celui prejudiciat pentru a exercita acțiunea în justiție în scopul obținerii reparațiilor legale. Prin urmare, împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască acest termen, precum și consecințele juridice ale nerespectării lui, nu s-a conformat exigenței legale de expresie propriei sale culpe, iar, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, dispoziții introduse prin Legea de aprobare nr. 189/2000, excepție ridicată de Ana Florea Bulzan în Dosarul nr. 757/35/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 78, art. 257, art. 304, art. 320 alin. 2 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 78, art. 257, art. 304, art. 320 alin. 2 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Fernea și Partidul Social Democrat în Dosarul nr. 2.203/90/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, apărătorii aleși Florin Doran și Tudor Valentin, cu delegații la dosar, ambii fiind din cadrul Baroului București. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Domnul avocat Florin Doran, în calitate de apărător ales al autorului Vasile Fernea, și domnul avocat Tudor Valentin, în calitate de apărător al Partidului Social Democrat, pun concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, reluând

motivarea din fața instanței de drept comun, respectiv din notele scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind în deplin acord cu prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.303/90/2007, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 78, art. 257, art. 304, art. 320 alin. 2 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Fernea și Partidul Social Democrat în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 40 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul liber de asociere al cetățenilor, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la stabilirea și garantarea dreptului de

proprietate privată, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție referitor la protecția proprietății, deoarece se violează dreptul de proprietate asupra sumelor de bani legal dobândite de un partid politic cu titlu de cotizație și se permite substituirea Direcției Naționale Anticorupție autorităților publice abilitate să controleze respectarea prevederilor legale privind finanțarea partidelor politice.

De asemenea, art. 1 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000 este neconstituțional, deoarece conține elemente de incertitudine și, în pofida exigențelor de previzibilitate și predictibilitate, conferă autorităților o marjă largă de manevră.

Dispozițiile art. 78 din Codul de procedură penală sunt considerate ca fiind neconstituționale în raport cu art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece conferă unei persoane în procesul penal o dublă calitate, respectiv de martor și de persoană care formează pretenții civile, fără însă a i se atribui de lege calitatea de parte civilă.

Dispozițiile art. 257 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 15, art. 24 alin. (1) și art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece nu instituie în sarcina procurorului și, respectiv, a organului de urmărire penală obligația expresă de „a chema” alături de învinuit, respectiv inculpat, la prezentarea materialului de urmărire penală și pe apărătorul acestuia, ca o garanție a exercitării dreptului la apărare.

Art. 304 din Codul de procedură penală este criticat, întrucât nu instituie o garanție concretă părților privind exercitarea dreptului la apărare prin posibilitatea de a primi o copie de pe înregistrarea ședinței de judecată.

Dispozițiile art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt considerate ca fiind în contradicție cu reglementările constituționale privind exercitarea dreptului la apărare, deoarece nu garantează în mod expres posibilitatea părților de a pune întrebări martorului atât direct, cât și prin avocat.

Dispozițiile art. 320 alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă, în opinia autorului, dreptul la apărare. Nu a arătat însă în mod concret în ce constă contrarietatea pretinsă.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor prin avocați, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 78 cu denumirea marginală *Martorul*, art. 257 cu denumirea marginală *Prezentarea materialului de către procuror*, art. 304 cu denumirea marginală *Note privind desfășurarea ședinței de judecată*, art. 320 alin. 2 cu denumirea marginală *Lămuriri, excepții și cereri* și art. 327 alin. 1 cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000: „(1) *Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane: [...]*

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;”;

— Art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000: „(3) *Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.*

(4) *Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2).”;*

— Art. 78 din Codul de procedură penală: „*Persoana care are cunoștință despre vreo faptă sau despre vreo împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în procesul penal poate fi ascultată în calitate de martor.”;*

— Art. 257 din Codul de procedură penală: „*Procurorul, primind dosarul, îl cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și următoarele, care se aplică în mod corespunzător.”;*

— Art. 304 din Codul de procedură penală: „*Desfășurarea ședinței de judecată se înregistrează cu mijloace tehnice audio.*

În cursul ședinței de judecată grefierul ia note cu privire la desfășurarea procesului. Procurorul și părțile pot cere citirea notelor și vizarea lor de către președinte.

În caz de contestare, de către participanții la proces, a notelor grefierului, acestea vor fi verificate și, eventual, completate ori rectificate pe baza înregistrărilor din ședința de judecată.

După terminarea ședinței de judecată, participanții la proces primesc, la cerere, câte o copie de pe notele grefierului.

Notele grefierului pot fi contestate până la termenul următor.”;

— Art. 320 alin. 2 din Codul de procedură penală: „*Președintele întrebă pe procuror și pe părți dacă au de formulat excepții, cereri sau propun efectuarea de probe noi.”;*

— Art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală: „*Instanța trece apoi la ascultarea martorilor potrivit art. 323 și 325, care se aplică în mod corespunzător. După ce martorului i s-au pus întrebări de instanță și de procuror, el este întebat de partea care l-a propus și apoi de celelalte părți.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în ceea ce privește art. 6¹ alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 autorul este nemulțumit de posibilitatea conferită de textele legale criticate de a fi confiscate sume de bani dobândite conform prevederilor legale ori de a fi restituite persoanelor care,

deși au comis o faptă penală, beneficiază de o cauză de nepedepsire. Or, o astfel de susținere nu poate fi primită, deoarece, dimpotrivă, textele legale criticate în acord cu dispozițiile constituționale invocate dispun cu privire la confiscarea banilor, valorilor sau a altor bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la alin. (1). Un bun folosit la săvârșirea ei ar trebui confiscat în materialitatea lui, pentru că numai astfel se înlătură starea de pericol creată de detenția lui în continuare de către infractor și se înlătură orice atingere adusă moralei publice. De altfel, deposedarea unei persoane de anumite bunuri sau valori în executarea unei sancțiuni penale, contravenționale, administrative ori civile sau a unei măsuri de confiscare specială, prevăzute de lege, nu constituie expropriere și nu încalcă în niciun alt mod dreptul de proprietate garantat constituțional, potrivit căruia „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”. Așa fiind, legiuitorul, în acord cu prevederile art. 61 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție, are libertatea deplină de a stabili și anumite limite referitoare la conținutul dreptului de proprietate. Faptul că, potrivit alin. (4) al art. 61 din lege, banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul când făptuitorul denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat nu afectează în niciun fel dreptul de proprietate privată.

Celelalte prevederi constituționale invocate nu au incidență în cauză.

Cât privește critica referitoare la art. 1 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 78/2000, Curtea constată că previzibilitatea și predictibilitatea unei norme presupun că destinatarul acesteia are reprezentarea unei astfel de calități în virtutea căreia este obligat să-și modeleze conduita. Așa fiind, faptul că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor care exercită atribuții de control, potrivit legii, are indubitabil un înțeles univoc, legiuitorul nefiind obligat, pentru a consfinți caracterul constituțional, să procedeze la o enumerare exhaustivă a acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. c) și art. 61 alin. (3) și (4) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și ale art. 78 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Fernea și Partidul Social Democrat în Dosarul nr. 2.203/90/2007 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257, art. 304 și art. 320 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 din Codul de procedură penală, Curtea reține că, în realitate, autorul excepției pornește de la o premisă eronată potrivit căreia o persoană poate avea în procesul penal o dublă calitate. Or, aspectele legate de lipsa calității procesuale a vreunei părți din dosar nu atrage neconstituționalitatea textului criticat, care stabilește în mod cert că „persoana care are cunoștință despre vreo faptă sau despre vreo împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în procesul penal poate fi ascultată în calitate de martor”.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece toate părțile pot pune întrebări martorului în ordinea prestabilită de legiuitor, textul neputând fi desprins de celelalte dispoziții procedural penale, respectiv art. 323 și art. 325 din același cod.

În sfârșit, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257, art. 304 și art. 320 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea constată că este inadmisibilă pentru următoarele considerente:

Art. 257 din Codul de procedură penală este criticat din perspectiva unei omisiuni legislative, și anume aceea că nu instituie în sarcina procurorului și a organului de urmărire penală obligația de a chema alături de învinuit sau inculpat și pe apărătorul acestuia. De asemenea, și art. 304 din Codul de procedură penală este contestat tot pentru ceea ce nu conține, adică imposibilitatea părților de a primi o copie nu numai de pe notele de ședință ale grefierului, ci și de pe înregistrarea ședinței de judecată. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță fără a putea modifica sau completa prevederile legale criticate.

Critica referitoare la art. 320 alin. 2 din Codul de procedură penală nu poate fi primită, fiind inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu a arătat în mod concret în ce constă contrarietatea textului cu prevederile art. 24 din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 346

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 39.888/3/2007.

La apelul nominal se prezintă părțile Wagner Decebal Mihai Vlădăianu, personal, și Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin consilierul juridic Florentina Manea.

Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că partea Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă.

Cauza este în stare de judecată.

Partea Wagner Decebal Mihai Vlădăianu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Depune la dosar note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 39.888/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.**

Excepția a fost ridicată din oficiu de instanța de judecată cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect „recalculare pensie”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile de lege criticate se încalcă „principiul fundamental al contributivității statuat prin Legea nr. 19/2000 și în special principiul constituțional statuat de art. 16 alin. (1) din Constituția României privind egalitatea cetățenilor în fața legii, cu consecința că se face discriminare

între persoanele ce au realizat stagii de cotizare anterior și ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, deși baza de calcul pentru plata contribuțiilor este alcătuită din totalitatea veniturilor realizate de către asigurat”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005. Potrivit art. 4 alin. (2) din ordonanță, anexa face parte integrantă din acest act normativ. Mențiunea de la pct. VI din anexă prevede că: „*Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:*

— *formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale;*

— *participarea la beneficii a oamenilor muncii din unitățile economice;*

— *premiile anuale și premiile acordate în cursul anului pentru realizări deosebite;*

— *recompensele cu caracter limitat, acordate personalului din unele sectoare de activitate;*

— *diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare și transfer;*

— *drepturile de autor;*

— *drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale, în cazul desfacerii contractului de muncă;*

— *al 13-lea salariu;*

— *alte sporuri care nu au avut caracter permanent.*”

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, instanța de judecată, din oficiu, invocă încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, consacrat de art. 16 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor sus-menționate, cu raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivare identică, s-a pronunțat prin Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007, constatând că acestea sunt constituționale.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, drepturile cetățenilor la pensie și la alte forme de asigurări și asistență socială sunt prevăzute de lege, atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor

drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor, revenind în exclusivitate legiuitorului.

Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor.

De asemenea, Curtea a constatat că verificarea împrejurărilor dacă, potrivit legislației anterioare, s-au încasat sau nu contribuții la asigurările sociale de stat pentru veniturile excluse de la stabilirea punctajului anual și dacă aceste venituri au făcut sau nu parte din baza de calcul a pensiilor constituie probleme de fapt și de aplicare a legii în cazuri concrete individuale, a căror soluționare intră în competența exclusivă a instanței judecătorești.

Soluția adoptată și considerentele deciziei citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 39.888/3/2007.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 347

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, cu completările

ulterioare, excepție ridicată de primarul comunei Tărtășești în Dosarul nr. 4.567/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Dragoș Pașc și consilierul juridic Ion Badea, cu delegații depuse la dosar.

Lipsește partea prefectului județului Dâmbovița, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Consilierul juridic solicită, pentru aceleași argumente, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.567/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006.**

Excepția a fost ridicată de primarul comunei Tărtășești, Ionel Cristian Costache, cu ocazia soluționării unei cereri formulate de prefectul județului Dâmbovița prin care solicită anularea Dispoziției nr. 115/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile de lege criticate se încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece limitează acordarea sporului de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare la o perioadă de 2 ani pentru salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea Legii nr. 10/2001 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

Instanța de judecată apreciază ca „neconstituțională prevederea limitării duratei acordării sporului de dificultate la doi ani în cazul salariaților-membri în comisiile privind aplicarea Legii nr. 10/2001, acest text fiind în vădită contradicție cu natura juridică a sporului respectiv, aceea de măsură de protecție socială pentru prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul susține că, din motivarea excepției de neconstituționalitate, obiectul acesteia îl constituie art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006, text de lege apreciat ca fiind constituțional.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorului

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, cu completările ulterioare, excepție ridicată de primarul comunei Tărtășești în Dosarul nr. 4.567/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 3 iulie 2006, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.040 din 28 decembrie 2006, dispoziții care au următoarea redactare: „*Salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, beneficiază de un spor lunar de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare, pe o perioadă de 2 ani. Stabilirea salariaților care beneficiază de acest drept și a cuantumului sporului ce se acordă se face anual de către conducătorul instituției implicate în aplicarea dispozițiilor legale privind restituirea, în limita fondurilor alocate pentru plata salariilor.*”

Potrivit dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006 pentru completarea Legii nr. 263/2006, „*Sporul de dificultate prevăzut la art. I se asigură din bugetele administrației publice centrale sau locale la nivelul cărora sunt numite ori alese persoanele respective și se acordă pe o perioadă de un an, calculată cu începere de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*”.

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, inclusiv pentru situația prestării unor munci în condiții deosebite sau speciale, stabilite prin lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că protecția socială a muncii reprezintă un domeniu complex. Textul constituțional invocat în motivarea excepției nu este înfrânt, deoarece sporul reglementat prin dispozițiile de lege criticate nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie, potrivit intenției legiuitorului, un spor salarial, cu caracter stimulatoriu pentru exercitarea anumitor activități pe o perioadă determinată. Modalitățile și condițiile acordării unor sporuri salariale sunt de competența exclusivă a legiuitorului.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 206/1995 privind reorganizarea Institutului Național de Informații în Academia Națională de Informații, în subordinea Serviciului Român de Informații

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 206/1995 privind reorganizarea Institutului Național de Informații în Academia Națională de Informații, în subordinea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 12 aprilie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Denumirea Academiei Naționale de Informații, din subordinea Serviciului Român de Informații, cu sediul în municipiul București, se schimbă în Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”. În tot cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea „Academia Națională de Informații” se înlocuiește cu denumirea „Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul»”.

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În cadrul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul» funcționează:

- Facultatea de Informații, cu specializările «Psihologie — informații» și «Comunicare și relații publice — informații»;
- Secția studii universitare de masterat;
- Secția studii postuniversitare și studii universitare de doctorat;
- Centrul de cercetări științifice;
- Biblioteca Centrală;
- Editura Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul»;
- centrele de perfecționare a resurselor umane.

(2) Centrele prevăzute la alin. (1) lit. g) sunt structuri distincte, destinate perfecționării resurselor umane, a căror activitate este coordonată de Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul», potrivit competențelor stabilite prin ordin al directorului Serviciului Român de Informații și prin Carta universitară, aprobată de senatul universitar.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În conformitate cu normele legale în vigoare și în funcție de nevoile Serviciului Român de Informații, în condițiile legii se pot înființa și alte facultăți sau alte structuri instituționale.

(2) Domeniile de licență, specializările/programele de studii și tipurile cursurilor de perfecționare din cadrul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul» se stabilesc potrivit legii și prin ordin al directorului Serviciului Român de Informații.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Durata programelor de studii universitare din cadrul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul» se stabilește potrivit legii, fără posibilitatea repetării anilor de studii.

(2) Durata cursurilor organizate în centrele de perfecționare a resurselor umane din cadrul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul» se stabilește în conformitate cu prevederile legale în vigoare și prin ordin al directorului Serviciului Român de Informații.”

5. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Admiterea la programele de studii universitare organizate de Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul» se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare, prin concurs, ce include și probe de testare a aptitudinilor specifice activității de informații, după caz.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Planurile de învățământ pentru programele de studii universitare organizate de Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul» se elaborează, se avizează conform procedurilor interne și reglementărilor legale în vigoare și se aprobă de senatul universitar și de directorul Serviciului Român de Informații, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Planurile de învățământ ale centrelor pentru perfecționarea resurselor umane se elaborează de către acestea, se aprobă de Senatul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul» și de directorul Serviciului Român de Informații.

(3) Programele analitice, aferente planurilor de învățământ prevăzute la alin. (1) și (2), se întocmesc și se avizează conform procedurilor interne și se aprobă de Senatul Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul».”

7. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Absolvenții Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul», pregătiți pentru Serviciul Român de Informații, vor primi diplome sau certificate de absolvire și, după caz, grade militare și brevet de ofițer, acordate în condițiile legii, ale ordinelor directorului Serviciului Român de Informații și potrivit celor stabilite prin contractul de școlarizare.”

8. Articolul 13 se abrogă.

9. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Încadrarea și, după caz, repartizarea studenților, cursanților și absolvenților Academiei Naționale de Informații «Mihai Viteazul», pregătiți pentru Serviciul Român de Informații, se fac în funcție de nevoile acestuia.”

10. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Pe perioada școlarizării, candidații admiși la programele de studii universitare sau de perfecționare a resurselor umane, organizate de Academia Națională de Informații «Mihai Viteazul», pregătiți pentru Serviciul Român de Informații ori pentru alte instituții de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, sunt considerați, după caz, încorporați sau detașați.”

11. La articolul 16¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Candidații declarați admiși la programele de studii universitare din cadrul Academiei Naționale de Informații

«Mihai Viteazul» vor încheia contracte de școlarizare cu Serviciul Român de Informații.”

12. După articolul 16¹ se introduce un nou articol, articolul 16², cu următorul cuprins:

„Art. 16². — Personalul Serviciului Român de Informații, care urmează cursuri în cadrul centrelor pentru perfecționarea resurselor umane, încheie contracte de școlarizare cu Serviciul Român de Informații, în condițiile stabilite prin ordin al directorului Serviciului Român de Informații.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior
Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu

București, 25 martie 2009.
Nr. 353.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale
pentru alegerea unui consiliu local și a unor primari**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se stabilește data de duminică, 10 mai 2009, ca dată pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Consiliul Local al Comunei Cristolt, județul Sălaj, primarul comunei Balaciu, județul Ialomița, și primarul comunei Traian, județul Teleorman.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 1 aprilie 2009.
Nr. 374.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002

Având în vedere dispozițiile art. 19 lit. d) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 4 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.792/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 23 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 1 „Angajarea cheltuielilor”, după primul paragraf se introduc 6 noi paragrafe, cu următorul cuprins:

„*Creditul de angajament* reprezintă limita maximă a cheltuielilor ce pot fi angajate, în timpul exercițiului bugetar, în limitele aprobate.

Creditul bugetar este suma aprobată prin buget, reprezentând limita maximă până la care se pot ordona și efectua plăți în cursul anului bugetar pentru angajamentele contractate în cursul exercițiului bugetar și/sau din exerciții anterioare pentru acțiuni multianuale, respectiv se pot angaja, ordona și efectua plăți din buget pentru celelalte acțiuni.

Acțiunile multianuale reprezintă programe, proiecte și altele asemenea care se desfășoară pe o perioadă mai mare de un an și dau naștere la credite de angajament și credite bugetare.

În conformitate cu acțiunile finanțate prin buget, sunt considerate acțiuni multianuale:

— programele sau proiectele finanțate în cadrul acordurilor de împrumut care se preiau de Ministerul Finanțelor Publice, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare;

— programele întocmite de ordonatorii principali de credite în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.159/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind conținutul, forma de prezentare și structura programelor elaborate de ordonatorii principali de credite în scopul finanțării unor acțiuni sau ansamblu de acțiuni, prezentate în anexa la bugetul ordonatorilor principali de credite;

— programele de investiții publice care se prezintă în anexa la bugetul ordonatorilor principali de credite;

— programele finanțate din fonduri externe nerambursabile de preaderare, precum și programele și proiectele finanțate din fonduri externe nerambursabile postaderare aferente politicii de coeziune a Uniunii Europene, politicilor agricole comune și de pescuit, precum și altor facilități și instrumente postaderare.

Fondurile aferente acestor acțiuni multianuale se vor evidenția sub forma creditelor de angajament și a creditelor bugetare, în anexele la bugetele ordonatorilor principali de credite.

Anexele respective sunt considerate parte integrantă a bugetului unui ordonator principal de credite.”

2. La punctul 1 paragraful 9 litera a), teza 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Proiectul de angajament legal se prezintă pentru viza de control financiar preventiv propriu împreună cu formularul «Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor de angajament» sau împreună cu formularul «Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare», după caz, potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 1a) și 1b) la prezentele norme metodologice.”

3. La punctul 3 „Ordonanțarea cheltuielilor”, după paragraful 4 se introduce un nou paragraf, cu următorul cuprins:

„La înscrierea informațiilor în coloana 1 «Disponibil înaintea efectuării plății» din formularul «Ordonanțare de plată» se va ține cont de angajamentele bugetare evidențiate în contul 8066 «Angajamente bugetare», precum și de plățile efectuate din contul 770 «Finanțarea de la buget» sau din alte conturi de disponibilități, după caz, dar și de cheltuielile care au fost angajate, lichidate și ordonanțate anterior și care nu au apărut decontate în extrasul de cont la momentul întocmirii formularului «Ordonanțare de plată».”

4. La punctul 5 „Organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale”, paragraful 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Evidența angajamentelor bugetare și legale se va ține în mod obligatoriu de către compartimentul contabilitate/finanțiar-contabilitate. Ținerea acestei evidențe în paralel și la alte compartimente, inclusiv de persoana desemnată să exercite controlul financiar preventiv propriu, este opțională.”

5. La punctul 5 „Organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale”, după ultimul paragraf se introduc 11 noi paragrafe, cu următorul cuprins:

„**Contul 8071 «Credite de angajament aprobate»**

Cu ajutorul acestui cont instituțiile publice țin evidența creditelor de angajament aprobate în anexa la bugetul ordonatorului de credite, pentru exercițiul bugetar respectiv.

Contabilitatea analitică a creditelor de angajament aprobate se ține pe structura bugetului aprobat.

În **debitul** contului se înregistrează creditele de angajament aprobate, cu defalcarea pe trimestre, precum și suplimentările efectuate în cursul exercițiului bugetar, care majorează creditele de angajament.

În **creditul** contului se înregistrează diminuările de credite de angajament aprobate și efectuate în cursul exercițiului bugetar.

Soldul debitor al contului reprezintă totalul creditelor de angajament aprobate la un moment dat.

Contul 8072 «Credite de angajament angajate»

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența creditelor de angajament angajate în limita creditelor de angajament aprobate.

Contabilitatea analitică a creditelor de angajament angajate se ține pe structura bugetului aprobat.

În **debitul** contului se înregistrează creditele de angajament aprobate, precum și modificările efectuate în cursul exercițiului bugetar asupra creditelor de angajament aprobate.

În **creditul** contului se înregistrează creditele de angajament angajate, precum și modificările efectuate în cursul exercițiului bugetar asupra acestora.

Soldul debitor al contului reprezintă creditele de angajament neangajate, care vor putea fi angajate în anul următor.

Conturile de angajamente bugetare și legale se vor ține pe analitice distincte pentru acțiunile multianuale și celelalte acțiuni.”

6. În tot cuprinsul normelor metodologice, sintagma „persoana împuternicită să exercite controlul financiar preventiv” se înlocuiește cu sintagma „persoana desemnată să exercite controlul financiar preventiv propriu”, iar sintagma „viza de control financiar preventiv” se înlocuiește cu sintagma „viza de control financiar preventiv propriu”.

De asemenea, în tot cuprinsul normelor metodologice simbolul contului 940 se înlocuiește cu 8060 și își păstrează aceeași denumire, simbolul contului 950 se înlocuiește cu 8066 și își păstrează aceeași denumire și simbolul contului 960 se înlocuiește cu 8067 și își păstrează aceeași denumire.

7. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexele nr. 1a) și 1b) al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală de metodologie contabilă instituții publice va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 20 martie 2009.
Nr. 547.

ANEXA Nr. 1
[Anexa nr. 1a) la normele metodologice]

MINISTERUL (INSTITUȚIA)

.....
.....

Data emiterii

Compartimentul de specialitate

Nr.

PROPUNERE DE ANGAJARE
a unei cheltuieli în limita creditelor de angajament

Scopul:

Beneficiar:

Calculul disponibilului de credite de angajament

— lei —

ANEXA LA BUGET*) Subdiviziunea clasificăției bugetului aprobat cap. subcap. titlu art. alin.	Credite de angajament (ct. 8071 + SID ct. 8072)	Credite de angajament angajate (ct. 8072)	Disponibil de credite de angajament ce mai poate fi angajat	Suma angajată				Disponibil de credite de angajament rămas de angajat
				valuta		curs valutar	lei	
				felul	suma			
0	1	2	3 = col. 1-2	4	5	6	7	8 = col. 3-7
.....

TOTAL

Compartimentul de specialitate	Compartimentul de contabilitate**)	Control financiar preventiv	
Data	Data	CFPP	CFPD
Semnătura	Semnătura	Data	Data
		Viza	Viza
		Semnătura	Semnătura

*) Se completează pentru acțiunile multianuale pe baza datelor din anexele la bugetul ordonatorului de credite, prin care au fost stabilite creditele de angajament.

**) Răspunde de datele înscrise în coloanele 1, 2 și 3.

Ordonator de credite,

.....
Data

Semnătura

MINISTERUL (INSTITUȚIA)

Data emiterii

Compartimentul de specialitate

Nr.

**PROPUNERE DE ANGAJARE
a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare**

Scopul:

Beneficiar:

Calculul disponibilului de credite bugetare

— lei —

Subdiviziunea clasificăției bugetului aprobat cap. subcap. titlu art. alin.	Credite bugetare aprobrate (ct. 8060)	Credite bugetare angajate (din ct. 8066)	Disponibil de credite bugetare ce mai poate fi angajat	Suma angajată				Disponibil de credite bugetare rămas de angajat
				valuta		curs valutar	lei	
				felul	suma			
0	1	2	3 = col. 1-2	4	5	6	7	8 = col. 3-7
.....

TOTAL

Compartimentul de specialitate	Compartimentul de contabilitate*)	Control financiar preventiv	
Data	Data	CFPP	CFPD
Semnătura	Semnătura	Data	Data
		Viza	Viza
		Semnătura	Semnătura

*) Răspunde de datele înscrise în coloanele 1, 2 și 3.

Ordonator de credite,

Data

Semnătura

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**pentru desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente
în birourile electorale județene, în birourile electorale ale sectoarelor municipiului București
și în Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate,
constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European în anul 2009**

Având în vedere dispozițiile art. 142 alin. (1) și ale art. 144 alin. (1) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, cu modificările și completările ulterioare,

văzând prevederile art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 219/2009 privind stabilirea măsurilor pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2009, care stabilesc că Autoritatea Electorală Permanentă își desemnează reprezentanții în birourile electorale și sprijină asigurarea personalului tehnic auxiliar al acestora, potrivit legii și în limita personalului disponibil,

luând în considerare Decizia Biroului Electoral Central nr. 3D din 25 martie 2009 pentru aprobarea denumirii fiecărui birou electoral județean, a fiecărui birou electoral al sectorului municipiului București și a biroului electoral pentru secțiile de votare din străinătate, constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European în anul 2009,

în temeiul art. 65 alin. (4) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14² alin. (2) și 14⁴ alin. (2) din Legea nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se desemnează reprezentanții Autorității Electorale Permanente în birourile electorale județene, în birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și în Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, constituite pentru alegerea membrilor din România în

Parlamentul European în anul 2009, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Octavian Oprîș

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Ana Maria Pătru
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț

București, 1 aprilie 2009.
Nr. 7.

ANEXĂ

Reprezentanții Autorității Electorale Permanente în birourile electorale județene, în birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și în Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European în anul 2009

Biroul electoral județean nr. 2 Arad — Gacică Florin;
Biroul electoral județean nr. 3 Argeș — Tomșa Luiza;
Biroul electoral județean nr. 4 Bacău — Chiriac Constantin;
Biroul electoral județean nr. 5 Bihor — David Ramona Georgeta;
Biroul electoral județean nr. 8 Brașov — Petra Claudiu Nicolae;
Biroul electoral județean nr. 9 Brăila — Oancea Daniela;
Biroul electoral județean nr. 10 Buzău — Grigore Nicoleta Gabriela;
Biroul electoral județean nr. 11 Caraș-Severin — Amzoi Nicolae;
Biroul electoral județean nr. 13 Cluj — Istrate Oana;
Biroul electoral județean nr. 15 Covasna — Farkas László;
Biroul electoral județean nr. 16 Dâmbovița — Palea Emanuel;
Biroul electoral județean nr. 17 Dolj — Mihalache Mihai Liviu;
Biroul electoral județean nr. 18 Galați — Vulpe Andrășescu Iulia Mihaela;
Biroul electoral județean nr. 22 Hunedoara — Dákó Melinda;
Biroul electoral județean nr. 25 Ilfov — Bălcescu Anca Iuliana;
Biroul electoral județean nr. 30 Olt — Chirhoc Dragoș Vasile;
Biroul electoral județean nr. 31 Prahova — Țogoe Florică;

Biroul electoral județean nr. 33 Sălaj — Rusu Loredana Mihaela;
Biroul electoral județean nr. 34 Sibiu — Cazacu Dana Claudia;
Biroul electoral județean nr. 36 Teleorman — Gheorghe Mihail;
Biroul electoral județean nr. 37 Timiș — Barbu Livia;
Biroul electoral județean nr. 39 Vaslui — Ciobanu Velu;
Biroul electoral județean nr. 40 Vâlcea — Vilău Lidia;
Biroul electoral nr. 42 — sectorul 1 al municipiului București — Nicolae Ionel;
Biroul electoral nr. 43 — sectorul 2 al municipiului București — Zorilă Tudor;
Biroul electoral nr. 44 — sectorul 3 al municipiului București — Ignat Vasile;
Biroul electoral nr. 45 — sectorul 4 al municipiului București — Ștefan Felicia Roxana;
Biroul electoral nr. 46 — sectorul 5 al municipiului București — Stamate Grigore;
Biroul electoral nr. 47 — sectorul 6 al municipiului București — Suci Laura Maria;
Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate — Duță Daniel.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

